

[Handelsministeren.]

importreguleringen har virket, og derfor kan vi ikke direkte sammenligne toldens beskyttelse med importreguleringens beskyttelse. Arbejder man med disse forhold, danner man sig imidlertid et skøn, og det skøn, jeg er kommet til — et skøn hvis rigtighed jeg blankt skal indrømme at jeg ikke kan komme med beviser for — er, at vi nærmest får lidt mindre beskyttelse, end vi havde før; men hvad der for mig er det væsentligste, er, at den beskyttelse, vi nu får, er en mere hensigtsmæssig form for beskyttelse, end vi før havde.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen var inde på overvejelser over, om tolden ville kunne give anledning til fejlinvesteringer. Ja, det skal jeg ikke benægte. Den kan forvrænge forholdet imellem produktionen på forskellige områder, men jeg vil dog skønne, at det, der kan ske på dette område, er for en bagatel at regne sammenlignet med det, der kan ske under en importregulering. Dertil kommer så det for mig meget væsentlige, at en importregulering kommer til at virke beskyttende også i den forstand, at den virker bevarende for de producenter, der er i gang, og den virker hæmmende for dem, der vil arbejde sig frem; den virker hæmmende for ungdommen, fordi importreguleringen nu engang altid må være baseret på en tidligere import.

Det forekommer mig at være overordentlig vigtigt, at vi løser dette problem for de unge, og det forekommer mig også at være vigtigt, at det særlige begreb, som har gået under skældsordet — eller hvad vi skal kalde det — „sofaimportørerne“, nu praktisk taget forsvinder.

Samtidig med at man således må erkende, at vi ikke kan måle beskyttelsesniveauet og kun kan nøjes med et vist almindeligt skøn, er der et andet område, hvor vi heller ikke med sikkerhed kan sige, hvad konsekvensen bliver, og også dér må gå ud fra et almindeligt skøn, men et skøn, som jeg tror man kan foretage med betydelig større sikkerhed end det foregående skøn. Det er spørgsmålet om virkningerne på pris- og omkostningsniveau.

Den nedsættelse af råstoftolden, der nu finder sted, og den betydelige liberalisering, der er tale om, må virke i retning af, at

vi får et lavere omkostningsniveau, end vi ellers ville have haft, og jeg vil også skønne, at det samlede resultat må blive noget lavere priser, end vi ellers ville have haft.

At vi på denne måde nu arbejder os frem til et noget lavere omkostningsniveau, er for mig at se overordentlig vigtigt, når vi betænker, hvad der er hovedformålet med reformen, nemlig at gøre os bedre egnet til at gå ind i en dybere arbejdsdeling med de andre lande.

Ved drøftelserne i går blev det fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussens side nævnt, at det måske kunne være farligt, at vi på denne måde nu gav slip på et handelspolitisk middel. Det er rigtigt, at importreguleringen har været et betydende handelspolitisk middel. Det var det i 30'erne, men spørgsmålet er, om det er et handelspolitisk middel i dag. Vore importtildelinger giver vi jo for langt de fleste varers vedkommende på en sådan måde, at de giver ret til import fra en lang række lande. De varer, der står på den handelspolitiske liste, er overordentlig få, det er næsten udelukkende landbrugsvarer, det drejer sig om, varer, af hvilke der er en meget beskedent indførsel, og jeg tror, at den almindelige opfattelse er, at den handelspolitiske betydning heraf er yderst beskedent. Dertil kommer endelig, at ingen af de varer, der i dag står på den handelspolitiske liste, bliver liberaliseret, så nogen svækkelse af vor handelspolitiske stilling tror jeg ikke der kommer til at foreligge ved det, der her sker.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var også inde på, om vi havde valutarisk råd til dette, og nævnte i denne forbindelse, at jeg havde fremhævet, at den reform, vi her går ind for, kunne have visse valutariske konsekvenser. Ja, det er rigtigt, at den kan få visse valutariske konsekvenser, for den kan føre til, at der rundt omkring i virksomhederne nu må foretages visse omlægninger; og omlægninger af produktionen fra hjemmemarkedsproduktion til eksportproduktion vil nødvendiggøre visse investeringer, som det altid må være tilfældet, når man skal producere noget andet, og disse investeringer vil stille krav om fremmed valuta, som investeringer næsten altid gør det. Men det er jo omlægninger, vi skal igennem i alle tilfælde. Gennemfører vi dem ikke nu, så skal de gennemføres